

ки-тѣ мохамедане въ горѣказанни-тѣ петъ мѣстности, както и ония въ скопско и призрѣнско. На нѣкои мѣста още сѣществуватъ развалини отъ нѣкогашни-тѣ имъ католически храмове, а пжкъ между Велесъ и Прилѣпъ има четири села, които и до сега още наричѣтъ *богумилски*. Около три часа далече отъ Битоля, има село, което се нарича *Богумили*, съ жители бѣлгаре, които най-напрѣдъ се отрѣкохъ отъ грѣцко-то духовенство въ оная страна. Миридити-тѣ, малешори-тѣ (арнауте) и всички-тѣ католици въ севѣрна Албания сѣ биле богумили. Така сѣвѣршенно се изгубиле отъ старо-планинския полуостровъ нѣкогашни-тѣ джрзостни, родолюбиви и свободолюбиви богумили! — Знае се, че босненски-тѣ богумили (патарени) сѣ приеле мохамеданска-та вѣра, още когато турскии султанъ Мохамедъ 2-й завладѣлъ Босна.

## 6.

Бѣлгарский народъ подъ турска-та и грѣцка-та власти. — Вжзраждане-то. — Ново-бѣлгарска книжнина. — Бѣлгарски храмъ въ Цариградъ. — Бѣлгаро-грѣцка-та черковна распра. — Отхвѣрляние грѣцка-та духовна власть.

Бѣлгарский народъ тежко теглилъ подъ турска-та политическа и грѣцка-та духовна власти, ала бѣлгарска-та народность се запазила въ по-малки-тѣ бѣлгарски градове и въ села-та. Австро-турски-тѣ войни въ края на 17-я вѣкъ вжзбудиле въ бѣлгаре-тѣ пжрви-тѣ надѣжди за освобождение, а пжкъ въ втора-та половина на 18-я вѣкъ, бѣлгаре-тѣ захванале да се надѣятъ на православна-та Русия за освобождение-то си, макаръ че тая джржава не е дори знаяла въ онова врѣме за сѣществование-то на единъ словенски многоброенъ народъ въ турска-та джржава, който народъ билъ бѣлгарский. Обаче тия надѣжди се не сбжднѣле. Русия много пжти е имала войни съ Турция, ала никога се не погрижила, ако не сѣвѣршенно да се освободѣтъ бѣлгаре-тѣ отъ турска-та власть, то поне да имъ се дадѣтъ какви-годе правдини. Напротивъ, слѣдъ всички-тѣ тия войни, макаръ и да сѣ много услужвале бѣлгаре-тѣ на Русия, макаръ наредъ съ руски-тѣ войници бѣлгарски-тѣ доброволци да сѣ се сражавале съ турци-тѣ, тая послѣдня-та всѣкога оставяла бѣлгаре-тѣ на произвола